

Vlaams
Parlement

vergadering **C40**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 23 oktober 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Rob Beenders tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over reanimatietechniek in sportclubs – 132 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Marius Meremans tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het vermeende dopinggebruik van een tienkamper – 164 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het antidopingbeleid na de zaak van een van dopinggebruik betichte tienkamper – 202 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de wijziging in het FIFA-reglement over de opleidingsvergoeding – 256 (2014-2015)	11
VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de topsporttakkenlijst – 269 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de audit van de erkende sportfederaties – 316 (2014-2015)	15

VRAAG OM UITLEG van de heer Rob Beenders tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over reanimatietechniek in sportclubs – 132 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Voorzitter, minister, ik juich absoluut toe dat u reanimatietechnieken wilt aanleren aan 225 sportclubs. Gelukkig zijn er weinig dodelijke slachtoffers, maar elk slachtoffer is er natuurlijk een te veel. Sportclubs zijn er zeker bij gebaat dat reanimatietechnieken bestaan en dat ze ook weten hoe ze die moeten toepassen.

U gaf aan dat u volgend jaar 225 sportclubs wilt bereiken. Het Rode Kruis zal er langsgaan om reanimatietechnieken aan te leren. Vlaanderen telt duizenden sportclubs en dan is 225 misschien niet zo heel veel. Het is me ook niet duidelijk of dit jaarlijks wordt herhaald. Is dit een structurele actie die elk jaar zal worden herhaald tijdens de hele regeerperiode of is het een eenmalig project dat daarna wordt overgenomen door bijvoorbeeld communicatie- of sensibiliseringsacties? Dit thema moet in de aandacht blijven. Het is niet de bedoeling dat na een eenmalig project de aandacht weer verloren gaat voor deze problematiek.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, ik wil wijzen op het basisprincipe, namelijk preventie. De Vlaamse overheid heeft al de website 'sportkeuring.be' opgericht. Bij Westerlo maken we daar gebruik van. We hebben meer dan 500 kinderen die zijn aangesloten, en we kunnen daar automatisch op inloggen. Er moet dan een verslag worden ingevuld dat naar de dokter kan worden doorgestuurd. Die beslist dan of het nodig is om een preventief onderzoek te doen.

Het enige probleem is dat zo'n onderzoek gemiddeld 50 tot 75 euro kost en dat men daar niets van terugtrekt. Ik denk niet dat de regering daarin kan tegemoetkomen, maar misschien kan er op termijn een oplossing voor worden gevonden. Een onderzoek duurt ongeveer 45 minuten. Als we dan uitrekenen dat voor 550 kinderen telkens 45 minuten nodig zijn, dan komen we aan 24.750 minuten of 412 uren of 51 dagen of 10 weken. Een dokter is daar dus 2,5 maanden mee bezig, zonder dat hij iets anders kan doen. Het is dus allemaal niet zo simpel als men laat uitschijnen.

Ik wil nog een persoonlijk voorbeeld geven. Mijn kleinzoon heeft vorig jaar het preventief onderzoek laten doen. Verleden week valt hij tweemaal flauw op het terrein voor de wedstrijd. Hij is onmiddellijk onderzocht door een hartspecialist. Ik snap niet hoe het kan, maar blijkbaar valt plots zijn bloeddruk weg waarna die terugkomt. Volgens de specialist kan zoiets nooit met een preventief onderzoek aan het licht komen. Ik wil hiermee duidelijk maken dat er bijkomende problemen kunnen zijn en dat het allemaal niet zo eenvoudig is.

We werken samen met 25 clubs en hebben overall een defibrillator geplaatst. We geven elk jaar lessen aan de 60 trainers en 50 medewerkers om hen hierin te trainen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik ben blij met het betoog van de heer Wynants omdat het effectief niet zo eenvoudig is. Ik wil in mijn antwoord ook een onderscheid maken tussen het pure hartaspect en anderzijds het meer algemene aspect van preventie op blessures. Dat laatste is waar we proberen op in te zetten.

Het project 'reanimeren en defibrilleren voor sportclubs' is een jaarwerking. Het loopt van september tot september. We willen hiermee 225 sportclubs wakker maken om minstens 10 deelnemers de 3 uur durende opleiding te laten volgen. Momenteel hebben al 120 clubs een positieve aanvraag ingediend. Het huidige initiatief loopt tot 31 augustus 2015. Via dit project kunnen meer dan 3000 personen een opleiding binnen de sportclubcontext volgen. Na de evaluatie van dit project zal ik een beslissing nemen over het mogelijks voortzetten. Het is wijs om vooraleer een beslissing te nemen, daarover te reflecteren.

Daarnaast zijn er heel wat andere initiatieven. Ik verwijs nogmaals naar wat de heer Wynants heeft gezegd. De Voetbalfederatie Vlaanderen bijvoorbeeld gebruikt de subsidie voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid om reanimatielessen te organiseren voor jeugdtrainers en coaches van voetbalclubs. Dat is positief.

In het kader van sensibilisering heb ik de campagne 'Ik sport slim' gelanceerd om sporters bewust te maken van het belang van gezond sporten. De slagzin van de campagne 'Je lichaam is je beste materiaal, draag er zorg voor' is interessant. In de campagne worden heel wat elementen aangereikt op het vlak van opwarming en verzorging om er preventief voor te zorgen dat iemand geen blessures oploopt. Alle informatie is terug te vinden op www.gezondsporten.be.

Een derde pijler die ik wil opentrekken van hartfalen naar het preventieve luik, is de ontwikkeling van de Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek. Iedereen kent situaties waarbij iemand die wil sporten een medisch attest moet voorleggen. Ik maak er een karikatuur van, maar als die dan bij de huisarts komt en zegt dat hij een sport wilt doen, dan vraagt de arts om tien keer te pompen waarbij de hartslag voor en na wordt gemeten. Daarna wordt de bloeddruk nog eens gemeten, krijgt de persoon groen licht om te sporten en tekent de huisarts het attest. Al onze maatregelen dienen ervoor om over meer informatie te beschikken. We hebben al een akkoord gesloten met de Vereniging van Sport- en Keuringsartsen en het begint ook uitgerold te worden naar huisartsen. Er wordt meer op basis van leeftijd, de aard van de sport en de intensiteit informatie gevraagd. Het onderzoek focust meer op wat belangrijk is in een bepaalde sport. Golf is iets anders dan volleybal, wandelen is iets anders dan voetbal.

Mijnheer Wynants, hartfalen is inderdaad moeilijk op te sporen. Bij eersteklasseclubs in het buitenland waar er harttesten worden gedaan, gebeuren er ook ongelukken zonder dat men het zag aankomen. Er is nooit garantie of zekerheid. De discussie over het al dan niet doen van onderzoek loopt allang. Met het initiatief van het sportmedisch onderzoek zetten we een enorme stap vooruit.

Dat kan breder gezien worden dan louter het hartfalen, en daar ben ik blij om. U zult begrepen hebben dat ik als minister van Sport heel veel belang hecht aan gezond sporten. De voorbeelden tonen aan dat we daar op verschillende manieren op inzetten. Waar we kunnen, doen we het preventief, maar soms moet je ook klaar zijn om reactief te reageren. Met het initiatief dat hier genomen is rond reanimeren en defibrilleren, spelen we daar ook op in.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik mag dan in de oppositie zitten, als het over gezond sporten gaat, hebt u alleszins onze volledige steun. Ik ben zelf schepen van Sport en fervent sporter. Telkens als er

een project gelanceerd wordt vanuit de overheid en de nadruk wordt gelegd op gezond sporten, merk ik dat dat de doelgroep toch even aan het denken zet.

Ik pleit zeker niet voor verplichte screenings. Ik begrijp wat collega Wynants zegt. Dat is praktisch inderdaad niet evident. We worden dag in dag uit opgeroepen en gemotiveerd om te bewegen en te sporten, maar het is af en toe wel nodig om de mensen aan het denken te zetten dat het gezond moet blijven. En dat is de taak van de overheid. Het was vooral daarover dat ik meer informatie wou. Ik hoop dat u daar in deze legislatuur de nadruk op zult blijven leggen, minister. Dan zult u in ons een heel sterke bondgenoot vinden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Marius Meremans tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het vermeende dopinggebruik van een tienkamper – 164 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van de heer Peter Van Rompuy tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het antidopingbeleid na de zaak van een van dopinggebruik betichte tienkamper – 202 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, op 30 september kreeg tienkamper Thomas Van der Plaetsen een brief van de Vlaamse Atletiekliga, waarin gemeld werd dat hij bij een onaangekondigde controle een afwijkend resultaat had laten optekenen voor de stof humaan chorion gonadotrofine, ofwel HCG. Dat is een zwangerschapshormoon, dat als doping gebruikt kan worden, maar dat bij mannen ook een lichaamseigen stof kan zijn.

Amper een dag nadat Van der Plaetsen de berichtgeving van NADO Vlaanderen (Nationale Antidopingorganisatie) ontving, titelden de media al 'Tienkamper Van der Plaetsen positief voor doping' en dergelijke. In realiteit ontving de heer Van der Plaetsen op hetzelfde moment een andere bevestiging, namelijk dat bij hem teelbalkanker was vastgesteld. Op basis van de brief ging hij op zoek naar meer informatie en liet hij zich onderzoeken op teelbalkanker, ook omdat de brief van NADO de suggestie deed om zich nader te laten onderzoeken.

Door de ongelukkige communicatie en berichtgeving in de media werd de betrokken sporter natuurlijk emotioneel heen en weer geslingerd. Maar het spreekt evenzeer voor zich dat de tienkamper vreest levenslang gelinkt te zullen worden aan het woord doping, terwijl het een ernstige ziekte was die het afwijkende analyseresultaat veroorzaakte.

NADO paste wel de huidige reglementering toe. Het was ook haar opdracht om de sporter voorlopig te schorsen op basis van het analyseresultaat. NADO wees de atleet ook op zijn recht om gehoord te worden.

U hebt zelf ook gereageerd, minister. U liet in een reactie optekenen dat u heil ziet in het mogelijk maken van een hoorzitting voor het opleggen van een voorlopige schorsing. U zei ook dat u op internationaal niveau – dus met het Wereldantidopingagentschap (WADA) – de discussie wilt aangaan met betrekking tot de gehanteerde drempelwaarde voor HCG.

Een aantal mensen stelt zich vragen bij de beperkte inhoudelijke kwaliteit van de aangetekende brief. De stof die werd teruggevonden, werd enkel omschreven met de wetenschappelijke naam. Heeft NADO Vlaanderen in deze zaak volgens u op een voldoende heldere en transparante manier gecommuniceerd met de atleet?

Het is belangrijk dat iedereen, ook NADO Vlaanderen, uit deze zaak lessen kan trekken inzake communicatie met sporters en sportfederaties. Die communicatie moet geoptimaliseerd worden, zodat de voorlopig geschorste sporters niet onmiddellijk hun naam in verband gebracht zien worden met doping en niet meteen bepaalde opmerkingen krijgen via de media.

U hebt ook aangekondigd dat u de gehanteerde drempelwaarde van HCG wou aanklaarten bij het WADA. In hoeverre is het realistisch dat het WADA zal ingaan op uw verzoek om de drempelwaarde voor HCG te verhogen? Hoe gaat u proberen om het WADA te overtuigen van uw standpunt? Acht u het eveneens opportuun dat drempelwaarden van andere stoffen verhoogd moeten worden, zodat de bescherming van de sporter gevrijwaard kan worden?

Het is ook belangrijk dat, binnen de contouren van het kader dat geschetst is door het WADA, de atleet of de sporter de rechten van zijn verdediging kan maximaliseren. U denkt daarbij aan het mogelijk maken van een hoorzitting voor het opleggen van de voorlopige schorsing. Kunt u daar enige toelichting bij geven?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, de aanleiding voor mijn vraag is natuurlijk de zaak-Van der Plaetsen, maar daar wens ik geen uitspraak over te doen. Ik wil het gewoon hebben over hoe de procedures werken en hoe we in de toekomst kunnen vermijden dat zich menselijke drama's zouden afspeelen. Over de zaak zelf wil ik geen enkele uitspraak doen. Dat zou niet wijs zijn.

Ik zou graag van u horen of een aantal specifieke issues die naar boven gekomen zijn, vervat zitten in de procedure. Zou het niet mogelijk zijn om de rechten van de verdediging beter te garanderen binnen de procedure, bijvoorbeeld doordat het moment waarop de atleet gehoord wordt, vóór de sanctionering en de bekendmaking ligt? In bepaalde specifieke gevallen, bijvoorbeeld bij substanties waarvan men medisch weet dat het ook over een pathologie kan gaan en niet noodzakelijk over doping, zijn er misschien wel nuances nodig. Voor sommige producten kan dat een zinvolle aanpak zijn.

Ik weet dat het WADA een aantal bindende regels heeft, maar er zijn natuurlijk ook de bindende regels op het vlak van rechtsbeginsel en het recht van verdediging, die we in onze eigen regelgeving moeten waarmaken.

Een tweede puntje betreft de bekendmaking zelf. Ik ken de procedures niet goed, dus ik luister naar u. Wat wordt er bekendgemaakt? Het product zelf? Gaat het enkel over de atleet? Is dat enkel bij overschrijding van waarden en nog geen echte betrapping?

Ik heb twee thema's willen aanraken: ten eerste de betrokkenheid van de atleet en ten tweede de bekendmaking. Dat zijn de twee punten die ik graag met u zou bespreken. Ik hoor graag welke initiatieven u zult nemen om in het algemeen op een menselijke manier een correct antidopingbeleid te blijven voeren.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Ik hoop maar één ding, namelijk dat de regering kan zorgen dat de minister lid kan blijven van de groep van het WADA en mee kan beslissen in de toekomst.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, het is duidelijk een probleem dat de zogenaamde dopingresultaten van de heer Van der Plaetsen zo snel in de krant stonden. De media waren in feite vroeger op de hoogte van de medische implicaties dan Van der Plaetsen zelf. Hoe kan dat? Hoe zijn de journalisten aan dergelijke informatie geraakt? Worden resultaten op een of andere website gepubliceerd? Indien ja, dan dient de administratie volgens mij op orde gebracht te worden, want dit is te snel. Indien neen, dan hebben we duidelijk te maken met een lek, en dan dient opgetreden te worden tegen degene die gelekt heeft.

Ten tweede wordt geopperd de drempelwaarde van andere stoffen eventueel te verhogen. Momenteel twijfel ik aan die maatregel, want ze zal een dergelijke situatie niet voorkomen indien nog hogere waardes worden genoteerd. Kan het een oplossing zijn om de sporter of artsen in kwestie misschien de tijd of de kans te gunnen om na de vaststelling eerst na te gaan of er effectief sprake is van een medisch probleem vooraleer openbaar te communiceren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik had in het verleden de gewoonte om, als er iets heel actueel was, dat meteen in de commissie te bespreken. Ik heb verleden week ook aan voorzitter Caron voorgesteld om op regelmatige wijze verslag uit te brengen aan de commissie, bijvoorbeeld wanneer ik met het WADA overleg heb gepleegd of wanneer een dergelijk geval zich voordoet.

Mijnheer Meremans, u zei dat snelheid hier belangrijk is. Maar ondertussen zijn we al een week verder. Het zou beter zijn indien ik u de informatie op een of andere manier al had kunnen geven. Ik weet dat dat niet helemaal volgens de procedures is. In het verleden lukte dat. Ik veronderstel dat er afspraken kunnen worden gemaakt, tenminste als jullie dat wensen. Want jullie zijn het parlement. Jullie bepalen of jullie die werkwijze willen.

Mijnheer Wynants, u hoopt dat de regering ervoor kan zorgen dat ik lid kan blijven van het WADA. Europa heeft mij aangeduid om gedurende drie jaar lid te zijn van het WADA. Ik denk dat ik nog tot eind volgend jaar lid ben van de board van het WADA. Dan zal er worden bekeken of ik mij opnieuw kandidaat kan en mag stellen.

Ik wil heel uitdrukkelijk mijn medeleven betuigen voor de situatie van de sporter. Ik denk dat iedereen wel begrijpt dat het niet eenvoudig is voor de sporter en dat de situatie bijzonder speciaal is. Ik heb de zaak ondertussen aangekaart bij het WADA. Uiteraard wil ik verder ingaan op de elementen uit uw vragen.

De communicatie vanuit NADO kon zeker beter. NADO Vlaanderen deelde in een kennisgeving aan de sporter mee dat in zijn urine de verboden stof HCG was aangetroffen. Die kennisgeving was correct volgens de regels van het spel, maar wel onvoldoende duidelijk. De begeleidende brief was een standaardbrief waarbij hij op de hoogte werd gesteld van de aangetroffen stof, met in bijlage het laboverslag. In dat laboverslag werd wel beschreven wat HCG inhoudt en was er ook de aanwijzing dat er mogelijk kanker in het spel kon zijn. In het laboverslag stond dus vermeld dat pathologische achtergronden de oorzaak konden zijn. Wat mij betreft, kon dat beter en klantvriendelijker worden vermeld.

Het is een moeilijk evenwicht. Aan de ene kant proberen we doping op te sporen. De vindingrijkheid van diegenen die doping pakken, kent amper grenzen. Aan de andere kant moeten we menselijk zijn. Het is niet gemakkelijk om daarin een

evenwicht te vinden. Ik vind dat de brief op zich wat meer informatie mocht bevatten.

De WADA-richtlijn voor het beheer en de rapportering van HCG-bevindingen bepaalt dat de instantie bevoegd voor het resultatenbeheer – in dit geval NADO Vlaanderen – de sporter moet waarschuwen en aanraden medisch advies in te winnen als bij de confirmatieanalyse, die enkel gebeurt als bij de eerste screening een waarde hoger dan de drempelwaarde van 5 milli-internationale eenheden per milliliter wordt gemeten, concentraties lager dan de drempelwaarde aangetroffen zijn. In deze zaak was de aangetroffen concentratie beduidend hoger. Volgens de regels moest NADO Vlaanderen geen berichtgeving doen over de mogelijk pathologische oorzaak.

Zij hebben zich dus aan die regels gehouden. Voor dergelijke concentraties is niet bepaald dat de sporter moet worden gewaarschuwd, hoewel dit document vermeldt dat ook in die gevallen een pathologische oorzaak niet volledig kan worden uitgesloten.

Het WADA brengt dus een enerzijds/anderzijds-verhaal. Ze zeggen dat je het niet moet melden, maar dat dat wel mag. Strikt genomen heeft NADO Vlaanderen zich gehouden aan de regels. NADO Vlaanderen was dus niet verplicht was om de sporter uitdrukkelijk te waarschuwen, maar persoonlijk denk ik dat het in dergelijk geval beter zou zijn om de opinie van het labo, vermeld in de bijlage, uitdrukkelijk in de brief zélf op te nemen.

De begeleidende brief aan de sporter vermeldt wel uitdrukkelijk dat hij steeds telefonisch contact kan opnemen met de coördinerende arts. De betrokken sporter nam, via zijn zus die ook zijn manager is, onmiddellijk contact op na ontvangst van de brief. Daarbij heeft de arts van NADO effectief mondeling meer uitleg gegeven. De arts heeft haar aangeraden haar broer zo snel mogelijk medisch te laten onderzoeken, wat ook onmiddellijk is gebeurd.

Mijnheer Van Rompuy, u vroeg naar de gebruikelijke bekendmakingsprocedures. De normale procedure bij ontvangst van afwijkende analyseresultaten op hormonale stoffen, zoals HCG, als gevolg van een controle van NADO Vlaanderen bij een elitesporter verloopt in zeven stappen.

Eerst gaat NADO Vlaanderen na of de elitesporter over een toestemming wegens therapeutische noodzaak beschikt voor de verboden stof, en of er kennelijk een afwijking van de internationale standaard voor dopingtests of laboratoria aan de oorzaak ligt van het resultaat. Indien de sporter niet over een toestemming wegens therapeutische noodzaak beschikt en er kennelijk geen afwijking van de internationale standaard voor dopingtests of laboratoria aan de grond ligt van het afwijkend resultaat, gaat men ervan uit dat er doping in het spel is.

Dan wordt het parket verwittigd in toepassing van het protocol dopingbestrijding dat in 2000 werd afgesloten met de procureurs-generaal van de hoven van beroep van Gent, Antwerpen en Brussel.

Volgens de procedure moet NADO Vlaanderen dan de sporter inlichten van het afwijkende analyseresultaat via een aangetekende en gewone brief. De kennisgeving omvat de aangetroffen stof, de geschonden rechtsregels, het recht en de procedure om een tegenanalyse aan te vragen en de mededeling dat de sporter voor bijkomende informatie terecht kan bij NADO Vlaanderen.

WADA, de betrokken internationale en nationale federatie worden op de hoogte gebracht. Dat is de volgorde zoals die nu is vastgelegd.

De federatie legt de sporter een voorlopige schorsing op. De federatie licht NADO Vlaanderen in dat ze de sporter voorlopig geschorst heeft. NADO Vlaanderen voegt de naam van de sporter en het feit dat hij voorlopig geschorst is toe aan de lijst van geschorste sporters die ze per e-mail bezorgt aan alle federaties en wedstrijdorganisatoren die ingeschreven zijn voor ontvangst van de lijst van geschorste sporters. Dat gebeurt om te voorkomen dat iemand die geschorst is toch meedoet in een sport.

Ten slotte bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan het Vlaams Doping Tribunaal voor verdere opvolging.

Mijnheer Meremans, wat de communicatie naar de pers betreft, wil ik vooreerst stellen dat NADO Vlaanderen in die zaken nooit met de pers communiceert en dus geen namen van geschorste sporters aan de pers communiceert. Maar conform de WADA-code en het Vlaams Antidopingdecreet is het wel zo dat alle organisatoren van sportmanifestaties moeten worden ingelicht over de namen van geschorste sporters, zodat ze effectief kunnen toezien op de naleving van deze schorsing. Dat is logisch en we konden er dan ook mee akkoord gaan, maar het is een moeilijkheid waarover ik vrij veel discussie heb gehad met het WADA. Dit gebeurt via een vertrouwelijke verzendlijst. Verder dan dit wilde het WADA niet gaan. Als het van het WADA zou afhangen, mochten die namen meteen openbaar worden gemaakt. Het is vooral Europa, met onder andere mij als woordvoerder, dat ervoor heeft gepleit om hier toch voor een deel de privacy te respecteren. Het is dus een vertrouwelijke verzendlijst met die namen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat deze informatie niet door alle geadresseerden vertrouwelijk werd gehouden, hoewel dit uitdrukkelijk wordt gevraagd. Het is een ruimere lijst, en er is altijd wel iemand die dit interessant zal vinden.

Wat betreft de voorlopige schorsing kan ik meedelen dat in het ontwerp van wijzigingsdecreet dat momenteel voor advies bij de Raad van State ligt, wij uitdrukkelijk hebben bepaald dat een voorlopige schorsing niet onmiddellijk moet worden opgelegd, zoals het nu wel moet, zij het dat daar minstens discussie over is. Het nieuwe antidopingdecreet zal, als het terugkomt van de Raad van State en voor de tweede keer principieel zal zijn goedgekeurd door de regering, naar het parlement komen. Ik stel voor dat we dan uitdrukkelijk voorzien dat de schorsing kan worden uitgesteld, om de sporter de kans te geven om gehoord te worden vooraleer al dan niet een schorsing wordt opgelegd. Het moet niet, maar het kan. Als er enige twijfel is, zouden we dat kunnen doen.

Dat zowel de communicatie tussen NADO en de sporter als deze tussen NADO en de federaties verbeterd kan worden, is wat mij betreft duidelijk. Naar aanleiding van het wijzigingsdecreet, dat nodig was omdat wij de code 2015 moeten toepassen, heb ik NADO Vlaanderen al gevraagd om daar prioritair werk van te maken. Ik vind dat we een streng dopingbeleid moeten hebben, maar het moet menselijk en klantvriendelijk zijn. Dat is volgens mij een gedeelde verantwoordelijkheid van NADO Vlaanderen en de federaties. Naar aanleiding van deze concrete zaak voel ik echter zowel binnen de NADO als binnen de sector duidelijk de bereidheid om deze gedeelde verantwoordelijkheid nog sterker op te nemen.

Hoe het WADA dit gaat aanpakken, zullen de WADA-experts na verder grondig onderzoek zelf dienen aan te geven. Voor mij is het evident dat er een manier moet worden gevonden om koste wat het kost situaties als deze in de toekomst te vermijden. Daarom heb ik deze zaak persoonlijk aangekaart bij de verantwoordelijken van het WADA, meer bepaald de voorzitter, de heer Craig Reedie, en de directeur-generaal, de heer David Howman. Ik heb met name gevraagd dat deze aangelegenheid zou worden onderzocht in het licht van de vaststelling dat dergelijke situaties in de toekomst moeten kunnen worden

vermeden. Op die manier is het aan het WADA zelf om met al zijn experts, en die hebben ze, één of meer mogelijke pistes te bewandelen.

Ik moet zeggen dat ik zeer tevreden was dat het WADA mij binnen de tien minuten bevestigde dat de zaak grondig zal worden onderzocht en mij, zodra dat mogelijk is, op de hoogte zal brengen.

Er is zondag 16 november een WADA-board. Ik veronderstel dat ik daar sowieso in de coulissen al eens zal kunnen vragen wat de stand van zaken is. Ik zal deze zaak blijven opvolgen, tot op het topniveau van het WADA.

Tot slot zijn er buiten HCG geen andere stoffen, voor zover ik weet, waar een pathologische reden de oorzaak kan zijn van een afwijkend analyseresultaat. Het is dus wel een uitzonderlijke situatie. Maar het moet toch maar weer hier voorvallen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, u hebt geantwoord op alle vragen, waarvoor dank, uiteraard. Het hoofdprobleem of het vervelende was natuurlijk de bekendmaking van die naam in de media. Als dat niet was gebeurd, hadden we een andere situatie gehad. Maar dan bleef toch, zoals u zegt, de bespreking bij het WADA nog steeds bezig. Ik ben blij dat u dat bespreekt bij het WADA. Maar de vertrouwelijke verzendlijst wordt verstuurd naar alle atletiekfederaties en naar alle organisatoren van meetings. Dat zijn er voor atletiek heel veel, over alle continenten verspreid. Het risico dat er één persoon lekt, is reëel. We kunnen er alleen maar op blijven aandringen dat men die verzendlijsten vertrouwelijk zou behandelen en dat mensen die dat niet doen, daarvoor kunnen worden gesanctioneerd, vanuit hun federatie of vanuit de algemene atletiekfederatie, de International Association of Athletics Federations (IAAF).

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet dat u ermee bezig bent. Het is belangrijk dat we vanuit de commissie dit signaal geven. U zegt dat het een uitzonderlijke situatie is. We moeten in de toekomst een dergelijke situatie vermijden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat er binnenkort een nieuw decreet over deze materie komt. Dit is het uitgelezen moment om actie te ondernemen met betrekking tot een aantal lessen die we nu trekken. Minister, ik begrijp dat u ook van mening bent dat er marge tot verbetering is en dat u die dan ook ten volle wilt gebruiken, zowel in Vlaanderen als internationaal. Ik juich dat toe. Mijn fractie zal dit blijven opvolgen.

Wat de specifieke zaak betreft van Van Der Plaetsen, moeten we verder opvolgen hoe het nu juist gelopen is met die vertrouwelijkheid. Dat is waarschijnlijk iets wat we niet decretaal kunnen aanpakken. We moeten dit toch opvolgen, zodat het in de toekomst zo min mogelijk gebeurt.

Het belangrijkste is dat we naar aanleiding van het decreet rekening houden met de structurele lessen die we hier en uit eerdere zaken trekken om daar iets aan te doen. Daarvoor is het blijkbaar het uitgelezen moment.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik wens niets toe te voegen. Minister, dank u voor uw antwoord.

Minister Philippe Muyters: Eigenlijk valt het allemaal wat tegen omdat ik al had gepland om uitdrukkelijk te zeggen dat er voordat je een schorsing

uitspreekt een hoorzitting tussen kon komen. Ik zeg niet dat die er zou zijn geweest, maar ik had dat al voorzien. Ik had met betrekking tot die communicatie al gevraagd dat de nodige stappen zouden worden gezet. Als het wat anders uitdraaide, waren de mogelijke maatregelen al genomen.

Nu goed, ik ben het met jullie eens en hoop dat het de enige keer was dat we dit meemaken, want voor de persoon in kwestie en zijn familie is het natuurlijk zeer moeilijk.

Ik hoop dat door de reactie die we vanuit verschillende vlakken hebben gegeven, de zuivere naam van de sporter gevrijwaard is gebleven.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de wijziging in het FIFA-reglement over de opleidingsvergoeding – 256 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): We konden in de media lezen dat deze zomer de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) haar internationale regels met betrekking tot transfers van jeugdspelers heeft gewijzigd. Dat heeft een aantal directe gevolgen voor de opleidingsvergoeding van voetbalclubs. In verschillende Vlaamse kranten hebben we een leuke vergelijking kunnen lezen. Wanneer een Vlaams toptalent op zijn 16e zou worden getransfereerd naar Chelsea, zou dit vroeger 375.000 euro hebben opgebracht. Nu zou dit zijn verwaterd tot een goede 115.000 euro.

Gedeeld door drie is dat – als het een jaartje vroeger zou zijn – amper 40.000 euro volgens een Vlaamse krant. Minister, dat is dan toch een belangrijk element voor de investeringen van voetbalclubs in jeugdspelers.

Vorig jaar hebben we in deze commissie een hoorzitting gehouden over de opleidingsvergoedingen en in welke mate die kunnen bijdragen tot een hogere kwaliteit van jeugdopleidingen in onze Vlaamse voetbalclubs. We weten allemaal dat het niet vanzelfsprekend is, vrijwilligers in een sportclub. De kwaliteit van jeugdopleiders proberen we te stimuleren via subsidies op het Vlaamse niveau, maar ook heel wat lokale besturen proberen sportclubs aan te moedigen om geschoolde jeugdopleiders te hebben.

Minister, hoe staat u tegenover de FIFA-reglementswijziging? In het Vlaams regeerakkoord en wellicht ook in uw beleidsnota, zult u de specifieke regelgeving voor de overgang van het statuut van niet-professionele naar professionele sportbeoefenaar evalueren en herbekijken. Een billijke opleidingsvergoeding moeten we hierbij ook bekijken, in welke mate een sportclub wordt vergoed, maar ook kan worden aangemoedigd om er te blijven in investeren. Het is voor ons een prioriteit hoe de overgang en de regelgeving wordt geëvalueerd en geactualiseerd. Wat is de timing daarvan? Gaat u daarvoor concrete stappen zetten in de nabije toekomst?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Mijnheer Van den Heuvel, u hebt 100 procent gelijk. Ik ben ook voor een opleidingsvergoeding, maar ik zou er wel iets aan verbinden. De opleidingsvergoeding die wordt betaald, als die erdoor komt,

moet absoluut worden besteed aan de jeugdopleiding. Men moet verantwoorden wat men ermee doet. Het moet dus naar de jeugd gaan en niet naar de pot om een speler bij te kopen.

In België zijn we het slachtoffer van onze eigen clubs. Twee jaar geleden was onze club kampioen bij de min-12-jarigen. Genk is het jaar daarna al die twaalf spelers komen halen en zo was Westerlo zijn beste spelers kwijt. OH Leuven is er zeventig komen halen. Toen zijn we gezakt naar tweede. We moeten er rekening mee houden dat dat allemaal kan.

Heel dat systeem ontwijkt men nu in het buitenland door de ouders met het kind van 12 of 13 jaar uit te nodigen. De ouders krijgen ginder een appartement en ze kunnen er blijven wonen. Dat gebeurt op dit moment al.

Er is ook een positieve kant. Als wij een speler halen in Nederland of Engeland, dan is hij ook goedkoper.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Minister, als de heer Wynants Westerlo erbij betreft, dan voel ik me geroepen om niet Antwerp erbij te betrekken, maar de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond. Die levert goed werk in het Antwerpse en is heel laagdrempelig. We vragen aan de begeleiding om zich te professionaliseren, om de nodige diploma's te halen, de juiste cursussen te volgen. Dan moet het nog niet Genk zijn, maar dan kan bijvoorbeeld Westerlo een geweldig goed spelertje van Olve komen halen, en daarvoor is er ook niets voorzien, zelfs niet als hij 16 jaar is. Als we die problematiek in vraag stellen, moeten we het echt wel breder trekken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is een beetje moeilijk. Mijnheer Wynants heeft het over opportuniteiten naar andere landen. Eén zaak mogen we niet vergeten. We mogen niet te kort door de bocht gaan. Dat was zwak in het artikel. We vinden het een ramp dat de Engelsen ons komen leegkopen, maar we vinden het niet zo erg als wij dat dan in Frankrijk kunnen doen. Dat was bijna de teneur van dat artikel.

We moeten oppassen dat we in Vlaanderen niet meegaan in een gekte die de indruk geeft dat we kinderarbeid opnieuw toelaten. We moeten daar oog voor hebben. Dit was een kanttekening vooraf. Er wordt bij de verlaging van de contractleeftijd gesproken over jongeren jonger dan 16 jaar. Het duizelt me als we weten wat er dan kan gebeuren.

Ik kan niet tussenbeide komen in de beslissingen die een structuur als FIFA heeft. Los daarvan is het een spijtige zaak dat jonge talenten op zo'n jonge leeftijd naar het buitenland trekken, zeker als er bij ons alternatieven zijn. Dat is in het voetbal zo, maar ook in andere sporten. Er is een grote verantwoordelijkheid voor de ouders en de spelers zelf. We hebben ook goede voorbeelden uit onze eigen competitie. Mensen als Vincent Kompany en Joeri Thielemans hebben er een punt van gemaakt om hier eerst hun diploma te halen voor ze naar het buitenland trokken. Ik weet dat dat ook in andere sporten, zowel mannen- als vrouwensporten en ploegsporten, het geval is.

In het regeerakkoord wordt inderdaad overwogen om het decreet van 24 juli 1996 aan te passen. De optie om een individuele opleidingsvergoeding toe te staan wordt bekeken, maar dan enkel in functie van de eerste overgang van de niet-professionele sportbeoefenaar naar een andere club, met als doel daar het statuut van betaalde professionele sportbeoefenaar aan te nemen. Omdat dit

nader onderzoek vergt naar de effecten en de impact hiervan op de Vlaamse georganiseerde sportsector, stelde het Bloso de vraag aan de Vlaamse Sportfederatie (VSF) om een consultatieronde te houden bij een aantal sportfederaties met betrekking tot de problematiek van de opleidingsvergoeding.

Het decreet van 24 juli 1996 is niet enkel van toepassing op het voetbal, maar ook op andere sporten. Die consultatieronde is momenteel nog bezig, en de resultaten zijn nog niet bekend. Ik wil dat niet los zien van de bredere problematiek van de rechten van het kind, die steeds moeten worden bewaakt.

Vanaf het moment dat die consultatieronde is gebeurd en ik de resultaten ken, zal ik daar zeker verder op inzetten en kijken wat we kunnen doen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, samen met de collega's zal ik deze problematiek in de komende maanden met aandacht volgen.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): In het FIFA-systeem bestaat een solidariteitsmechanisme. Bij een eventuele transfer is er een 5 procentregel. Misschien kunnen we daar ook eens over nadenken.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Mijn bruggetje was een brug te ver. Het is heel moeilijk geworden om dat te reglementeren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de topsporttakkenlijst – 269 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, bij het opstellen van de topsporttakenlijst worden er vijf objectieve criteria gehanteerd, namelijk structuur en werking, resultaten seniors, resultaten jeugd, uitstraling binnenland en uitstraling buitenland. Dan heeft men een opdeling in categorieën gemaakt, en telkens wordt dit gekoppeld aan de subsidies die men geeft. Zo krijgt categorie 1 een subsidie van 350.000 euro, krijgt categorie 2 225.000 euro, krijgt categorie 3 120.000 euro en krijgt categorie 4 65.000 euro. Categorie 6 en 7 zijn aparte categorieën, voor G-sport en dergelijke. Dat geldt telkens voor vier jaar, bijvoorbeeld voor de periode 2009-2012.

Er zijn twee verenigingen die me hebben gecontacteerd, voor voetbal en basketbal, omdat ze allebei van categorie 1 naar categorie 2 zijn gezakt. Dat heeft het financiële gevolg dat ze van 350.000 naar 225.000 euro zijn gegaan, dus een verschil van 125.000 euro. Paardrijden en zeilen zijn dan weer naar categorie 1 gegaan.

Minister, die verenigingen hebben me gevraagd wat de motivering is geweest op basis van de objectieve criteria om basketbal en voetbal naar een lagere categorie te doen zakken. Wat is de motivering geweest om hockey, paardrijden en zeilen op te nemen in categorie 1?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, geachte leden, tijdens de vorige legislatuur hebben we de topsporttakkenlijst al uitvoerig besproken, maar ik heb er geen probleem mee om die hier opnieuw enigszins toe te lichten. Ik heb twee achtergronddocumenten bij. Ik stel voor dat we die uitdelen of bij het verslag voegen. Is dat al gebeurd? U hebt ze gekregen. Zeer goed.

Die indeling in de topsporttakkenlijst gebeurt aan de hand van de vier criteria die u hebt genoemd en die decretaal zijn vastgelegd, in het decreet met betrekking tot de sportfederaties van 2001. Voor de samenstelling van die topsporttakkenlijst voor 2013-2016 hebben we die vier criteria grondiger dan ooit voorheen getoetst. Ik herinner me het nog: dat was een enorme tabel met een heleboel achtergrond. Niet alles kan objectief, maar de bedoeling was om zo objectief mogelijk de voorbije olympiade, van 2009-2012, te beoordelen. Dat resulteerde in een kwalitatieve en kwantitatieve beoordeling van negentien subcriteria, die u terugvindt in bijlage 2. Op basis van de beoordeling aan de hand van die vier decretaal bepaalde criteria werd het voorstel van indeling in categorieën opgemaakt. De criteria topsportstructuur, werking en resultaten van internationale wedstrijden wogen daarbij het zwaarst.

Een belangrijk onderscheid werd gemaakt tussen olympische, paralympische en niet-olympische sportdisciplines. Voor de olympische sportdisciplines gold de volgende weging en indeling. Ze behoorden tot categorie 1 als ze minstens een voldoende haalden op drie van de vier criteria en minstens zwak tot voldoende qua resultaten. Wie dus geen zwak tot voldoende behaalde qua resultaten, kon niet in categorie 1 terechtkomen. Voor categorie 2 moest men minstens een voldoende hebben voor drie van de vier criteria en zwak scoren qua resultaten. Categorie 3 behelsde sporttakken die niet voldeden aan de criteria tot opname in de categorieën 1 en 2 en als zwak of beter werden beoordeeld qua topsportstructuur. De niet-olympische disciplines konden dan terecht in categorie 4. Dat zijn die sporten die op het programma staan van de Wereldspelen. Ze moesten dan ook nog minstens als voldoende tot goed worden geëvalueerd wat de resultaten van internationale wedstrijden betreft. De paralympische sportdisciplines werden opgenomen in een aparte categorie 5, de categorie van de G-topsport. De sporttakken die zowel qua resultaten als qua topsportstructuur als zeer zwak tot zwak werden beoordeeld, werden niet geselecteerd.

Ik kom tot de evaluatie. De gedetailleerde evaluatiefiche voor paardensport, zeilen, hockey, voetbal en basketbal geef ik u in bijlage 1. Dit advies werd gevolgd door zowel de stuurgroep Topsport als de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Liga Paardensport werd beoordeeld als minstens voldoende voor drie van de vier evaluatiecriteria, wat het criterium is om tot categorie 1 te behoren, en haalde meer dan het vereiste minimum qua resultaten. Hiermee voldeden ze dus aan de op voorhand vastgelegde criteria. De federatie werd wel aangespoord om hoogdringend de topsportstructuur uit te bouwen en te professionaliseren. Dat hebben we ook in Topsportactieplan III uitdrukkelijk naar voren gebracht: de structuur van de federatie is belangrijk om topsportresultaten te halen.

De Vlaamse Yachting Federatie werd beoordeeld als minstens voldoende voor drie van de vier evaluatiecriteria en voldeed ook qua resultaten.

De werking van de Koninklijke Belgische Hockey Bond werd vertaald naar de nieuwe Vlaamse Hockey Liga. U weet dat, om erbij te horen, men een Vlaamse federatie nodig heeft. Omdat die pas dan is gesticht, hebben we die uiteraard moeten beoordelen op de resultaten van de Koninklijke Belgische Hockey Bond. Die kregen minstens een voldoende voor elk van de vier evaluatiecriteria.

De Vlaamse Basketballiga werd beoordeeld als minstens voldoende voor drie van de vier criteria, maar als zeer zwak tot zwak qua resultaten. Dat is de reden waarom ze niet in categorie 1 zijn terechtgekomen. Zo komen ze dus in categorie 2 terecht. De federatie kreeg het advies werk te maken van een efficiënter beheer van de nationale heren- en damesploegen, en van een plus-18-werking, in goede samenspraak met andere partners, zoals de Koninklijke Belgische Basketbalbond en het management van de nationale heren- en damesploegen.

De Voetbalfederatie Vlaanderen werd beoordeeld als minstens voldoende voor drie van de vier criteria, maar als zeer zwak tot zwak qua resultaten. Opnieuw, dat is belangrijk. Het voetbal werd als zeer zwak tot zwak beoordeeld omdat de Voetbalfederatie Vlaanderen aangaf maar invloed te hebben tot aan de U21, dus niet op de olympische ploeg en niet op de professionals, op de eerste Belgische ploegen. Daar zitten ze niet bij. De resultaten van de U21 waren op dat moment zeer slecht. Op zijn minst volgens de jury waren ze zeer zwak tot zwak. Ik zal dus het juryverslag overnemen.

U hebt in uw vraag iets niet herhaald dat u schriftelijk wel naar voren had gebracht. Ik wil daar toch kort even op ingaan. U had me gevraagd waarom het wielrennen wel vrij veel geld heeft gekregen. Dat lijkt me vooral te wijten aan wat we doen met betrekking tot de Vlaamse wielerploegen van Topsport Vlaanderen, waar toch een heel pak geld heen gaat. Mocht u dat ervan aftrekken, dan beschikken zij over dezelfde middelen als de anderen. Topsport Vlaanderen zou dan naar verhouding in categorie 1 vallen. De voorbije jaren hebben we daar wel een rationalisatie gedaan: de twee mannenploegen zijn bij elkaar gevoegd en er is ook een betere afstemming gekomen op het topsportbeleid van de federatie. Eerlijk gezegd, als ik kijk naar de resultaten van het herenteam en de recente medailles van de dames op het Europees Kampioenschap piste, dan vind ik dat die manier van werken een voorbeeld is qua talentontwikkeling en output.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Minister, ik heb bewust dat van het wielrennen niet willen aanhalen, want dan kan ik verder gaan. Lotto sponsort hen ook en dergelijke. Dat lijkt me niet aan de orde te zijn, want dat is federaal.

Ik krijg steeds dezelfde opmerking van de federaties. De VFV bijvoorbeeld kan zes medailles halen, drie bij de vrouwen en drie bij de mannen, en met zwemmen kan men er honderd halen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wynants, dit wordt mee in rekening gebracht bij de beoordeling van de resultaten. De waarde van een medaille in de ene sporttak is niet even hoog als de waarde van een medaille in de andere. Bij de jeugd is dat hetzelfde. Daar zijn veel meer medailles te halen omdat elke leeftijd een eigen categorie heeft. Dat wordt meegenomen in de beoordeling. Dat mag u zeker antwoorden in de toekomst.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de audit van de erkende sportfederaties – 316 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, dames en heren, de vraag gaat over de audit van erkende sportfederaties. In het regeerakkoord hebben we de ambitie uitgesproken om een nieuw decreet voor de sportfederaties uit te werken op basis van een rationalisatie, om efficiënter te werken en een meer resultaatgerichte financiering te kunnen formuleren. Op die manier kunnen we inspelen op het snel veranderend sportlandschap.

De voorbije maanden heeft Deloitte een outputanalyse opgestart, die deze periode zijn uitrol kent. Aan de hand van vragenlijsten worden de verschillende sportfederaties bevraagd. Vanuit het veld krijgen we daarover heel wat opmerkingen, vooral over de manier waarop de outputanalyse verloopt. De vraag is of de audit een significante bijdrage zal leveren aan een beter inzicht in het landschap van de sportfederaties en uiteindelijk aan een beter decreet.

De kritiek is dat men kansen laat liggen om een diepteanalyse te maken. Het wordt nogal beperkt tot momentopnames. De vragen laten opportuniteiten liggen om een breed beeld te krijgen. Er wordt ook geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende federaties. Er worden gegevens gevraagd die al beschikbaar zijn bij Bloso. Het is vervelend als gegevens waarover de overheid al beschikt, opnieuw worden gevraagd. Er is ook onduidelijkheid over de kwaliteit van de vragen. Geven ze een juist beeld van de problemen? Komen de juiste uitdagingen naar boven? Worden de juiste pijnpunten bevraagd? Krijgt men een kwalitatief diepte-inzicht en niet alleen cijfermatige gegevens?

Er wordt ook gezegd dat de vragen onduidelijk zijn. Federaties twijfelen erover of het om gebruikers gaat dan wel of de verantwoordelijke van de sportfederaties of de leden van de raad van bestuur moeten antwoorden. Die problemen zijn van een tweede orde. Het gaat er vooral over hoe de audit bijdraagt aan een goede voorbereiding voor de opstart van een nieuw decreet.

Minister, waarom heeft Bloso de gegevens waarover het beschikt met betrekking tot de sportfederaties niet ter beschikking gesteld van Deloitte? Wat wilt u met deze audit bereiken? Draagt de huidige bevraging bij aan uw verwachtingen? Hoe zal deze audit voor een breder draagvlak zorgen voor een verbetering van het Sportfederatiedecreet als de verschillende actoren nu al hun twijfels uiten?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): De Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV) vraagt dat achteraf bij de analyse van de vragenlijst nog rekening wordt gehouden met de federaties zelf, en dat de lijst alleen niet als basis zal dienen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Van den Heuvel, ik ben verbaasd over uw vraag en ik vrees dat u niet over volledige en zelfs foutieve informatie beschikt. Bloso bijvoorbeeld heeft alle gegevens ter beschikking gesteld van Deloitte. Mijnheer Wynants, dit dient niet alleen als basis. Er is onder meer in augustus 2007 een audit van de sportfederaties door Ernst & Young gebeurd. Er zijn de evaluatiedocumenten van Bloso en de Vlaamse Sportfederatie van december 2012. Er zijn de conclusies van de rondetafel van de Vlaamse sportfederaties die plaatsvond in december 2013. Er zijn ook de huidige beleidsplannen 2013-2016. Al deze elementen zijn overgemaakt aan Deloitte.

In de vragenlijst worden er aan de sportfederaties gericht vragen gesteld en wordt er gepeild naar de output van het voorbije sportieve jaar. Over die gegevens beschikt Bloso niet. Naar evoluties van bijvoorbeeld het ledenaantal of het aantal aangesloten sportclubs wordt in de survey niet gevraagd, omdat die gegevens allemaal bij Bloso ter beschikking zijn. Die zijn ook aan Deloitte

overgemaakt, evenals de financiële gegevens uit de jaarrekeningen van de sportfederaties. Alles wat Bloso had, is dus aan Deloitte overgemaakt. Er worden alleen vragen gesteld naar gegevens waar Bloso niet over beschikte.

Ik wil via de audit een analyse verkrijgen van de efficiëntie van de inzet van de Vlaamse middelen en van hoe we de werking van de sportfederaties nog kunnen verbeteren. Via die analyse moet nagegaan worden ingezet om de huidige Vlaamse overheidssteun effectiever en efficiënter kan worden ingezet om de kwaliteit van het sportaanbod via de Vlaamse sportfederaties te verbeteren en te resulteren in een transparanter federatielandschap. De vragenlijst en de analyse van de resultaten zijn enkele elementen die Deloitte daarvoor aanwendt, naast interviews, waarin meer gefocust wordt op een diepteanalyse, en de desk research, waarover ik al sprak.

Ik wens te benadrukken dat tot op heden noch Deloitte, noch Bloso, noch mijn kabinet negatieve kritiek vanuit de sportsector had ontvangen. Dat betekent niet dat er geen is, mijnheer Van den Heuvel, want u hebt er blijkbaar wel gekregen. Ik was daar eerlijk gezegd nogal verbaasd over, omdat ik denk dat het wel goed ineens zit. De vragenlijst is pas vorige week verstuurd. De enige opmerking die we tot nu toe hebben ontvangen, ging over het feit dat er enkel een online toegang tot de vragenlijst was en geen printbare versie. We hebben die persoon onmiddellijk een printbare versie nagestuurd.

Ik betwijfel echt of er een gebrek aan kwaliteit is. Naast de bevraging over de huidige output krijgen de betrokken sportactoren via de vragenlijst en de diepte-interviews immers de gelegenheid om al hun opmerkingen over het huidige decreet op de sportfederaties én hun suggesties ter verbetering door te geven. Er zijn dus voldoende open vragen waarbij ze hun mening kunnen ventileren.

Ik veronderstel dan ook dat dit zal resulteren in een voorstel en een draagvlak om het decreet aan te passen. Ik ben ervan overtuigd dat Deloitte, dat op internationaal niveau ruime expertise heeft binnen het beleidsdomein Sport, dat kan. Ik ga ervan uit dat zij een kwaliteitsvol eindrapport zullen kunnen afleveren. Het rapport wordt verwacht tegen eind december en uiteraard, mijnheer Van den Heuvel, zal ik met de resultaten terugkoppelen naar deze commissie.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, wij hebben deze vraag gesteld op basis van een aantal opmerkingen die we hebben gekregen. U kent mij voldoende om te weten dat ik dat niet uit mijn duim gezogen heb. Wij hebben een aantal reacties gekregen vanuit de VSF zelf. Over de doelstelling zijn we het voor alle duidelijkheid eens. Dat staat ook duidelijk in het regeerakkoord. Alleen werd de vraag geopperd of deze audit voldoende garantie geeft dat het juiste beeld wordt gecreëerd, zodat er een voldoende draagvlak wordt voorbereid.

Ik heb uw antwoord gehoord. U bent daarvan overtuigd. Wij zitten in de commissie om signalen die we opvangen, te melden en een aantal knipperlichten te laten aanspringen, zodat u dat verneemt.

Naast de gegevensverzameling via de audit zult u wellicht ook zelf rechtstreekse contacten hebben, zodat de verschillende sportfederaties direct met u kunnen overleggen, om de modernisering van het decreet mee te begeleiden en voor te bereiden.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): De minister heeft gezegd dat het sportbeleid niet alleen bepaald zal worden door de evaluatie van Deloitte. Daar ben ik tevreden mee.

Minister Philippe Muyters: Dat is inderdaad maar een van de elementen. Wij hebben niet alle vorige rondes gedaan om dan één definitieve ronde te doen die dan zaligmakend is. We hebben de bijkomende informatie die we nodig denken te hebben, opgevraagd via Deloitte. Dat eindrapport is één element, de andere drie zijn genoemd.

Mijnheer Van den Heuvel, u weet dat ik iemand ben die graag draagvlak creëert rond dingen die we moeten doen. Ik wil ook hier zeker in dialoog treden met de federatie om tot een draagvlak te komen rond het nieuwe decreet. Iedereen is ervan overtuigd dat het nieuwe decreet nodig is. Het staat in het regeerakkoord, en we zullen het ook uitvoeren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.